

Warszawa, dnia 18 grudnia 2019 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.189.2019.13

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), dalej *Kpa*, po rozpatrzeniu zażaleń:

i z dnia 10 września 2019 r.,

z dnia 11 września 2019 r., z dnia 12 września 2019 r. na postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 20 sierpnia 2019 r., znak: WOOŚ.4235.4.2017.AM.77, nadające rygor natychmiastowej wykonalności decyzji własnej z dnia 1 października 2018 r., znak: WOOŚ.4235.4.2017.AM.66, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „*Wydobywanie węgla kamiennego ze złoża Imielin Północ*”,

umarzam postępowanie zażaleniowe.

UZASADNIENIE

Cytowanym w sentencji postanowieniem z dnia 20 sierpnia 2019 r., znak: WOOŚ.4235.4.2017.AM.77, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, dalej RDOŚ w Katowicach, nadał rygor natychmiastowej wykonalności decyzji własnej z dnia 1 października 2018 r., znak: WOOŚ.4235.4.2017.AM.66, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „*Wydobywanie węgla kamiennego ze złoża Imielin Północ*”.

Na wymienione wyżej postanowienie zażalenie złożyły m.in. osoby wymienione w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia. Ww. osoby wniosły zażalenia w dniach od 10 września 2019 r. do 12 września 2019 r. Zażalenia zostały wniesione z zachowaniem terminu określonego w art. 141 § 1 *Kpa*.

W związku z wniesionymi zażaleniami Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, dalej jako GDOŚ, ustalił i zważył, co następuje.

Rozpatrując sprawę odwołania wniesionego od decyzji organu I instancji, organ wyższego stopnia w pierwszej kolejności ma obowiązek zbadania, czy pochodzi ono od osoby, której

w postępowaniu przysługuje status strony. Zgodnie bowiem z art. 127 § 1 *Kpa* prawo wniesienia odwołania służy stronie. Podkreślić należy, że przepisy *Kpa* nie dają organowi odwoławczemu podstaw do merytorycznego rozpatrzenia odwołania jeżeli nie pochodzi ono od uprawnionej strony. Poprzez regulację przyjętą w art. 144 *Kpa* omawiany przepis stosuje się odpowiednio do zażaleń.

Należy również zwrócić uwagę, że w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania przepisy art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 ze zm.), dalej jako *ustawy OOS*, w przedmiocie określenia kręgu stron postępowania prowadzącego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ww. jednostka redakcyjna *ustawy OOS* została wprowadzona na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2268 ze zm.), dalej jako *Prawo wodne*, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2018 r. Natomiast zgodnie z art. 545 *Prawa wodnego*, „Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (...) stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r.”. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowym przypadku (wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach został złożony w dniu 28 kwietnia 2017 r.), a zatem krąg stron niniejszego postępowania powinien zostać określony w oparciu o przepis art. 28 *Kpa*.

Jak wynika z art. 28 *Kpa* stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie, albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. W orzecznictwie administracyjnym ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym cechami interesu prawnego jest to, że jest on indywidualny, konkretny, aktualny, sprawdzalny obiektywnie, a jego istnienie znajduje potwierdzenie w okolicznościach faktycznych, będących przesłankami zastosowania przepisu prawa materialnego. Przymiot strony postępowania administracyjnego ma osoba, której to postępowanie dotyczy bezpośrednio (rozstrzyga o jej prawach i obowiązkach) lub osoba, względem której wydane orzeczenie godzi w jej prawem chronione interesy poprzez ograniczenie lub uniemożliwienie korzystania z przysługujących tej osobie praw (wyrok NSA z dnia 9 grudnia 2005 r., sygn. akt II OSK 310/05).

Za takim podejściem do wyznaczenia kręgu stron przemawia konieczność wywiedzenia indywidualnego interesu prawnego z przepisów prawa materialnego, przy czym utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych (m.in. wyrok NSA z dnia 29 stycznia 2014 r., sygn. akt: II OSK 2064/12) potwierdza, że już sama możliwość oddziaływania planowanej inwestycji na nieruchomości może świadczyć o interesie prawnym w rozumieniu art. 28 *Kpa*.

W związku z faktem, że na podstawie akt sprawy, którymi dysponował organ odwoławczy, nie było możliwe ustalenie interesu prawnego niektórych osób składających zażalenie w niniejszej sprawie, który determinuje możliwość uznania ich za strony postępowania, GDOŚ wezwał żalących się, na podstawie art. 50 § 1 *Kpa*, do przedłożenia dowodu potwierdzającego posiadanie interesu prawnego w przedmiotowej sprawie (pismo z dnia 14 października 2019 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.189.2019.5).

Osoby wymienione w sentencji niniejszego postanowienia nie zdołały wykazać, że posiadają prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w zasięgu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia.

Biorąc pod uwagę, że wpis do księgi wieczystej, stanowi dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 *Kpa*, i dowodzi tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone, należy uznać, że

oraz

nie dysponują prawem rzeczowym do nieruchomości położonej na rozpatrywanym terenie, a zatem nie są stronami postępowania.

Ustalenie w toku postępowania, że osoba żaląca się nie posiada przymiotu strony skutkuje umorzeniem prowadzonego z wniosku tej osoby postępowania zażaleniowego oraz brakiem możliwości rozpoznania zarzutów podniesionych przez nią w zażaleniu.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Zażalenia na postanowienie RDOŚ w Katowicach z dnia 20 sierpnia 2019 r., znak: WOOŚ.4235.4.2017.AM.77, wniesione przez pozostałe osoby oraz podmioty, którym przysługuje status strony, zostaną rozstrzygnięte w odrębnym postanowieniu.

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie, zgodnie z art. 52 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.). Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa), w terminie 30 dni od dnia otrzymania postanowienia.

z upoważnieniem
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kays

Otrzymują:

1. Rajmund Horst, Krzysztof Kuczowicz – pełnomocnicy Polskiej Grupy Górniczej S.A., Oddział KWK Piast-Ziemowit, ul. Granitowa 16, 43-155 Bieruń;
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.

Do wiadomości:

1. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach, Pl. Grunwaldzki 8-10 (III piętro), 40-127 Katowice;
2. Urząd Miejski w Jaworznie, ul. Grunwaldzka 33, 43-600 Jaworzno;
3. Urząd Miasta Imielin, ul. Imielińska 81, 41-407 Imielin;
4. Urząd Miasta Mysłowice, ul. Powstańców 1, 41-400 Mysłowice.